

Κύπρος: Η ιστορία του 7χρονου Δημητράκη που δολοφόνησαν οι Άγγλοι το 1956

/ [Αφιερώματα](#) / [Γενικά Θέματα](#)

Ο 7χρονος Δημητράκης Δημητριάδης ήταν μαθητής της Β' τάξης δημοτικού. Σύμφωνα με μαρτυρίες στις 14 Μαρτίου 1956 μετά το σχολείο αντί να γυρίσει σπίτι, πήγε στην διαδήλωση που έκαναν άλλοι μεγαλύτεροι μαθητές και συμμετείχε σε πετροβολισμό αγγλικής περιπόλου. Ένας στρατιώτης τον κυνήγησε και πυροβόλησε δύο φορές χωρίς να τον πετύχει. Ο επτάχρονος κάποια στιγμή σηκώθηκε για να δώσει πέτρες σε συμμαθητές του και τότε η Τρίτη σφαίρα τον τραυμάτισε θανάσιμα. Μεταφέρθηκε στο νοσοκομείο όπου απλώς διαπιστώθηκε ο θάνατος του. Ο Δημητράκης ζούσε με την γιαγιά του καθώς οι γονείς του είχαν χωρίσει και ημετέρα του είχε μετακομίσει στην Αγγλία. Τα βράδια γυρνούσε στα μαγαζιά της Λάρνακας και πουλούσε λουλούδια να μπορέσει να συνεισφέρει στο σπίτι.

Ο νεότερος ήρωας

Ήταν η εποχή που πολλά παιδάκια στη Λάρνακα, που ήταν μια μικρή πόλη τότε, παρέλαυναν και φώναζαν συνθήματα της ΕΟΚΑ, που φώναζαν οι μεγαλύτεροι σε ηλικία μαθητές, όταν διαδήλωναν κατά των Βρετανών. Εποχές που τα νιάτα της

Κύπρου, φώναζαν και έγραφαν στους τοίχους, συνθήματα υπέρ της Ενώσεως της Κύπρου με τη μάνα Ελλάδα. Μέσα σε αυτές τις ταραχώδεις εποχές, μεγάλωνε στη Λάρνακα και ένας επτάχρονος, ο Δημητράκης Δημητριάδης, ο οποίος έμελλε να είναι ο νεαρότερος πεσόντας στον Αγώνα του 1955- 59.

Στην τρίτη βολή

Σύμφωνα με την μαρτυρία του Λάκη Δημητριάδη που δημοσίευσε πρόσφατα ο Φιλελεύθερος, το 1956 φοιτούσαν αυτός στην Γ΄ τάξη και ο Δημητράκης στη Β΄ τάξη, του Δημοτικού Σχολείου Καλογερά. Εκείνη τη μέρα, στις 14 Μαρτίου 1956 σχόλασε πρώτος και πήγε στο σπίτι τους, καθώς ο μικρότερος αδελφός του θα σχόλωνε μετά. Ωστόσο, ο Δημητράκης όταν σχόλασε δεν πήγε σπίτι αλλά επέλεξε να πάει στη διαδήλωση κατά των Άγγλων, που θα οργάνωναν οι μεγαλύτεροι σε ηλικία μαθητές των σχολείων της Λάρνακας, κατά των Βρετανών.

Γύρω στις 3 το απόγευμα η διαδήλωση των μαθητών της Λάρνακας βρισκόταν στην κορύφωση της με τους μαθητές να πετροβολούν τους Βρετανούς και αυτοί να απαντούν με κυνηγητό και ξυλοκόπημα στους δρόμους του κέντρου της πόλης. Σε ένα δρομάκι κοντά στον Άγιο Λάζαρο, ένας Βρετανός στρατιώτης, πρόσεξε τρεις μαθητές, που πετροβολούσαν τη βρετανική περίπολο. Σημάδεψε και έριξε στα παιδιά, αλλά εκείνα πρόλαβαν και έσκυψαν. Έριξε και δεύτερη φορά αλλά και πάλι οι μαθητές πρόλαβαν και καλύφθηκαν. Τότε, ο πιο μικρός από τους μαθητές ανασήκωσε το μικρό του ανάστημα και προσπάθησε να δώσει τις πέτρες που κρατούσε στους άλλους δυο, να τις ρίξουν στους Άγγλους.

Στον τρίτο πυροβολισμό ο μικρός μαθητής έπεσε κάτω. «Εσκοτώσαν το μωρό», ακούστηκε η κραυγή και από στόμα σε στόμα ακούστηκε σε όλη τη Λάρνακα και πάγωσε η πόλη, αφηγείται ο κ. Λάκης. Κάποιοι άρπαξαν το παιδί και έτρεξαν να το πάρουν στο νοσοκομείο, μα ήταν πια αργά. Στο σημείο που σκότωσαν τον Δημητράκη οι Βρετανοί, έμειναν σημάδια του εγκλήματος, τα αίματα και η μαθητική του τσάντα, όπως έπεσε και εκείνη μαζί του μετά τον πυροβολισμό. Στο νοσοκομείο οι γιατροί είπαν μόνο ότι το παιδί είχε πεθάνει.

Οι Βρετανοί ήθελαν η κηδεία να γινόταν το ίδιο βράδυ

Ο Δημητράκης Δημητριάδης, ο ζωηρός και όλο ζωή μαθητής του Δημοτικού Καλογερά δεν θα ξαναπήγαινε σχολείο. Αλλά ούτε και τα βράδια και απογεύματα θα ξαναπουλούσε λουλούδια για να κερδίζει το χαρτζιλίκι του, αφού καταγόταν από φτωχή οικογένεια. «Δεν θα τον συνέπαιρνε ξανά η δίψα για διαδήλωση κατά των Βρετανών, η αγάπη για την Ένωση και την Ελλάδα, που έκανε τα παιδιά να βγαίνουν στις διαδηλώσεις και να αναμετριοούνται με τους Βρετανούς

στρατιώτες», θυμάται ο κ. Λάκης. Είχε προλάβει να διδαχθεί κάποια πράγματα για την Ελλάδα και είχε προλάβει και αυτός να βάλει μέσα του και να αγαπήσει την Ελλάδα. «Πήγαινε στις διαδηλώσεις κατά των Βρετανών, γιατί το ένιωθε, γιατί ήθελε να δείξει, όπως όλα τα παιδιά, ότι δεν τους ήθελε».

Θυμάται ο κ. Λάκης ότι αργά το απόγευμα πήγε ο πατέρας του με το ποδήλατο εκεί στην αλάνα που ο ίδιος έπαιζε και του είπε να πάνε εκεί που έπεσε ο Δημητράκης. Μάζεψαν τη μαθητική του σάκα και την πήραν σπίτι. Θυμάται ο κ. Λάκης ότι αργά το βράδυ πήγαν στο φτωχικό τους Βρετανοί στρατιώτες και ζήτησαν από τον πατέρα του να πάει βράδυ να θάψει τον Δημητράκη, να μην μαθευτεί στον πολύ κόσμο τι έγινε και σκοτώθηκε. Ωστόσο, ο πατέρας του αρνήθηκε και οι Βρετανοί δεν επέμειναν.

protothema.gr